

РЕШЕНИЕ

№ 624

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6466** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационната жалба на Ц. К. П., А. Т. С. и С. Т. С. и тримата чрез пълномощник адв. И. против решение № 20088681 от 26.04.2023 г., постановено по адм. д. № 10224/2020 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отхвърлено искането им за обявяване за нищожни на решение №2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия-Д., район „В.“ и решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ-О. купел. Излагат се доводи за неправилност, поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост – касационно основание по чл. 209, ал. 1, т. 3 от АПК. Твърди се, че при постановяване на обжалвания съдебен акт районният съд не е съобразил събрания по делото доказателствен материал, видно от който изначално, въобще не са съществували предпоставките на закона за възстановяване в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на собствеността на касаторите. Изтъква се, че нито към датата на издаване на първото решение – 15.07.1999 г., нито към датата на издаване на второто решение -05.01.2007 г. са налице законовите предпоставки за възстановяване на процесния имот в съществуващи /възстановими/ стари реални граници, тъй като същият е бил предмет на влязла в сила /запазила действието си/ замяна през 1958 г., осъществена по реда на

ЗТПС /отм./, поради осъществена разпоредителна сделка се имота получен в замяна преди влизане в сила на ЗСПЗЗ. Изтъква се и, че с решение №50/30.09.1992 г. на ПК „В.“ имотът е възстановен в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на наследниците на В. Д. С., а през 1993 г. В. И. го е продал на различни лица. Обосновават се доводи, че атакуваните решения са издадени в противоречие с императивните норми, регулиращи възстановяването на собствеността върху земеделските земи в съществуващи /възстановими/ стари реални граници и същите не са в състояние да породят правни последици. Претендира се отмяна на обжалваното съдебно решение и произнасяне по съществуващото на правния спор с обявяване за нищожно решение № 2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия -Д., район „В.“ и решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ - О. К.. Заявява се искане за присъждане на разноски за двете инстанции.

Ответната страна Общинска служба по земеделие - „З.“ чрез пълномощника си, в депозирания по делото отговор на касационна жалба и в хода по същество, изразява становище за неоснователност на жалбата. Моли са нейното отхвърляне. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Заинтересованата страна В. К. П., в депозирана по делото писмена молба, изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази валидността, допустимостта и правилността на обжалвания съдебен акт, намира касационната жалба за **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Въз основа на събраните в хода на производство пред Софийския районен съд писмени доказателства се установява следното от фактическа страна:

С решение № 2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия Д., район „В.“ е признато правото на собственост на наследниците на К. Т. Б. в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижими имот: нива с площ 2,399 дка., находяща се в землището на Д., м. К. вада /Х./, част от имот №251 в кад. лист №596 от кадастралния план изработен през 1956 г.

С решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ О. купел е извършена поправка на явна фактическа грешка в решение № 2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия Д., район „В.“.

С решение №9138/17.09.2007 г. на ОСЗГ - О. купел са отменени решение № 2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия Д., район „В.“ и решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ О. купел. С влязло в сила решение от 13.07.2009 г., постановено по адм.д. № 5043/2008 г. на Софийския районен съд е прогласено за нищожно решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ О. купел.

С решение № 50/30.09.1992 г. на Поземлена комисия „В.“ на наследниците на В. Д. С. е възстановено правото на собственост в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следния недвижим имот:ливада с площ от 26 615 кв.м.-по нотариален акт,

трасиран на място с площ 27 138 кв.м., находящ се в землището на Д., м. „К. вада“ /X./, представляващ парцел 251,5167 от кадастрален лист 569 по плана на [населено място]. Според решението имотът е извън регулация и се възстановява в реални граници в свободната си част-имот пл. № 251-9104 кв.м., имот пл. № 5167-12015 кв.м., имот пл. № 5167а-1080 кв.м. или общо 22 199 кв.м.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е обосновал извод за неоснователност на депозираното пред него искане за прогласяване на нищожност на решение № 2453/15.07.1999 г. на Поземлена комисия -Д., район „В.“ и решение № 9081/05.01.2007 г. на ОСЗ - О. К.. Посочил е, че в конкретния случай нито се твърди, нито се установява оспорените административни актове да страдат от пороци относно органа, който ги е издал и относно формата им. Установил е, че и двата акта са издадени от компетентен административен орган – Поземлена комисия, респ. Общинска комисия по земеделие и в предписаната от закона форма и съдържание. Приел е, че оспорените решения не противоречат на императивни правни норми.

Обжалваното решение е неправилно поради необсъждане на всички представени с административната преписка и приети по делото доказателства. В решението е отбелязано, че по делото е изслушано и прието заключение от съдебно-техническа експертиза, но констатациите на вещото лице не са обсъдени в съответствие с останалите доказателства. Единствено са изложени твърденията на оспорващите, без да е налице произнасяне на съда относно тяхната основателност.

В съдебното решение следва да е налице подробно описание на фактите, които е приел за установени съдът във връзка с издаването на оспорения административен акт – как е започнало административното производство, с какво искане, какви аргументи и доказателства са представени пред административния орган, събирани ли са доказателства и какви, с какви мотиви е постановен акта. В допълнение следва да се опишат и доказателствата, представени пред съда и фактите, които са приети за установени въз основа на тях.

В обжалваното решение по същество липсват каквито и да е било фактически установявания. Напълно неясно е какво е приел за установено съдът и какви доказателства са представени пред него. Реално, в обжалваното съдебно решение не е налице обсъждане на нито едно от основанията за нищожност на оспорените решения. Съдът се е задоволил единствено да констатира, че за да бъде административен акт нищожен поради нарушаване на материалния закон, същият следва да е издаден в нарушение на императивна правна норма. В решението не са посочени изобщо приложимите правни норми, още по-малко пък да е извършен конкретен анализ на установеното от фактическа страна спрямо визираните в тях основания за възстановяване на собствеността в съществуващи /възстановими/ стари реални граници. Не е коментирано наличието на колизия между постановените две позитивни решения за възстановяване на собствеността, нито постановените съдебни решения относно спора за материалното права на собственост между старините по тези решения.

Съгласно чл. 220 от АПК, съдът, когато действа като касационна инстанция, преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение. В конкретния случай не са налице никакви фактически установявания в обжалваното решение, което води до пълна невъзможност за установяване на волята на съда и до неизясненост на делото.

Недопустимо е касационната инстанция да замести изцяло първоинстанционния съд и да изложи фактическите основания по делото, доколкото това влиза в противоречи с принципите на касационната проверка, изрично уредени в посочената разпоредба.

Ето защо единствената възможност на касационния състав е да отмени обжалваното решение, като неправилно – постановено при съществени процесуални нарушения и върне делото за ново разглеждане на друг състав.

При новото разглеждане на делото в съдебното решение следва да се обсъдят всички относими към предмета му факти и доказателствата, събрани в административното и съдебното производство, които ги установяват, като на тази база да се изложат конкретни правни доводи по прилагане на закона, като се отговори и на доводите в жалбата.

При този изход на делото, съдът не следва да се произнася по исканията за разноски, който въпрос трябва да се реши при новото разглеждане на делото.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ц. К. П., А. Т. С. и С. Т. С. и тримата чрез пълномощник адв. И. решение № 20088681 от 26.04.2023 г., постановено по адм.д № 10224/2020 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.